

İyiki Doğdun

– AliKemal · 26 Eylül 2015

Yaşlı cadalozun yaş günümde beni yalnız bıraktığı gün, altmış beşinci yaşımı tamamlayıp altmış altıma girmiştim. Yeni yaşma ikimiz arasında biz bize bir kutlamayla girelim istedim. Evet! Bu masum isteğimi zehir ederek çekti, gitti, Allah'ın belası! Üstelik, önce olur dediği halde sonradan su koyuverdi. Martın biriydi. Dedim ki, "haydi gel, gidip bankamatikten benim üç aylığı çekelim. Sonra da lüks bir restorana gidip dört başı mamur bir masa kurdurup bir şişe şampanya açtıralım. Şef garsona, benim yaş günümü kutladığımızı, küçük bir pasta hazırlatıp, üstüne bir mum koydurarak getirmesini söyleyelim. Restoranın müzik setinde de Aydın'dan Mutlu Yıllar (İyiki Doğdun) şarkısını çalmasını isteyelim." Ne güzel, "Olur!" demişti. Çıkmak için hazırlandık. Gideceğimiz restoranın havasına uygun en şık kılıklarımızı giyindik. Kırk yıl evvel ilk evlendiğimizde yaptığımız gibi el ele tutuşarak çıktık evden; pek mutluyduk. Evimiz Beyoğlu'nun Cihangir Mahallesi'ndeydi. İstanbul'u bilenler bilir; Cihangir'den Taksim'e gitmek, minare tepesine tırmanmak gibidir. Bizim evden Taksim'e çıkmak için de meşhur Kazancı yokuşunu tırmanmak gerekiyordu. Nefes nefese kalsak da, dura kalka tırmandık. Dönerci büfelerinin önünden dolanarak İstiklal caddesine girdik. Maaşımı her zaman, yatırıldığı bankanın İstiklal caddesinin hemen başındaki şubesinden çekerim, gene öyle yapacaktım. Bankamatik önünde on, on iki kişilik kuyruk vardı, kuyruğun en gerisine eklendik, beklemeye başladık. Bizim hemen ardımızdan on sekiz yaşlarında serseri kılıklı bir oğlan da eklendi sıraya. Baktım, pek bir çakala benziyordu; bir yankesiciliğe maruz kalmamak için ceplerimi kontrol altına aldım. Hemen önümüzde yetmişli yaşlarında bir süslü kokana vardı; beklerken benim cadalozla süslü kokana muhabbeti öyle bir koyulaştırdılar ki, neredeyse ahret olacaklar. Ne olurlarsa olsunlar, beni ilgilendirmez; ama, kalkıp da, süslü kokanaya benim yaş günümü kutlayacağımızı söyleyerek, "istersen sen de bize katıl kı'ızz!" deyiverince, benim şalterler bir anda attı. Süslü kokana da demez mi, "ay, ne güzel olur kı'ızz! Ömrü hayatımda hiç bir yaş günü kutlamasına katılmıyordum," diye. Yeminle söylüyorum, ense kökümünden saçlarımın köküne kadar kafamda mevcut tüm kılcal damarlarımın patır patır patladığını, beynime kan sıçradığını sandım; yani, tepem öyle attı. Kızgınlığımı bastırmaya çalışarak kıvrınmaya başladım. Bana doğru bir baksa, kaş göz işareti filan yapacağım, ama ben var mıyım, yok muyum, umurunda değilim. Sohbetleri baldan tatlı! Benim cadaloz kadına pek acıdı. "Hakketen mi kı'ızz, hiç mi katılmadın? Tuh tuh tuh..." "Katılmadım valla! Alnıma öküzün biri yazılmış, elli sene boyunca onun öküzlüğüne katlandım. Ne yaş günü, ne akraba düğünü; beni bi kere olsun insan arasına çıkartmadı öküz!" "Vay öküz vay! Esaslı bi öküzmüş hakkaten!" "Hakkaten öyleydi valla!" "Vah! Vah! Vah! Tuh! Tuh! Tuh! Hepsi öyle ayol! Öküzlükte bir birleriyle yarışır, öküz oğlu öküzler!" "Yarışmasına yarışır da, benim öküze erişemez hiç biri!" "Öyle deme, öyle deme! Ne öküzler var el alemde daha! Benimki de masasındaki sürahiye kolunu uzatıp da bir bardak suyu kendi koyup içmez, bağırır ta öbür odadan, hanım, bir bardak su ver şuradan, diye! Şimdiye kadar kendi işini kendinin yapmışlığı yoktur öküzün!"

Cadalozdan iltifatlar duyacak değilim ya, elbette ki, kin, nefret kusacak! Süslü kokana ise benim cadaloza gazı verdikten sonra başladı geri çekilmeye:

"Yo... Bak o konuda benim öküz baya bi maharetliydi! Kendisi suyunu içer, kendisine çay demleyip koyar içerdi; hatta, kendi kahvesini yapıp içtikten sonra kendi falına bile kendi bakardı... Öyleydi yani... Bi de her yemekten önce illa ki, otururdu mutfak tezgahının kıyasına, o hıyarı, domatesi, biberi, soğanı, tek tek nohut büyüklüğünde doğrayıp içine halis zeytinyağını, sirkesini, limonunu kataraktan bi çoban salata yapardı ki, onun suyuna banıp banıp yemekten, yanında başka yemek istemezdin yani!"

"Benim öküzde nerde o kabiliyet! Hiç unutmam, benim büyük kıza hamileyken bulaşıktan midem bulanıyo diye, hadi ben yıkayıvereyim bu defalık, diyerekten bi bulaşık yıkamaya kalkıştıydı da, bütün kapkacağı krem deterjan diye margarin yağla sıvadıydı; neymiş, kapları aynıymış da, ondan için margarini deterjan sanmışmış, öküz!"

Ta otuz sene evvel olmuş hadiseyi anlatıyordu. Bir insanın sabrı bu kadar da zorlanmazdı ki! Sinirden patlamak üzereydim!

Süslü kokana burada da kendi öküzüne toz kondurmamıştı.

"A... Bak o konuda da benim öküzün hakkını yiyemem valla... Ev işi dendi mi pek bi kılıbk kesilirdi. Elli senede bi kerem bile ellerimi bulaşığa, çamaşıra değdirmişliğim yoktur. Lavaboda bir kirli kap koymazdı. Banyoda bi'tane kirli tutmazdı, hemen yıkardı, asardı, kurutup ütülerdi. Ne zaman çamaşır makinesi icat oldu, gitti alıp getirdi. Ne zaman bulaşık makinesi icat oldu, gitti, alıp getirdi. Her bi'seyin en son teknolojisini doldururdu eve rahmetli!"

Süslü kokana rahmetlisini övdükçe benim cadaloz beni kötölemek için laflar ürettiyordu.

"Nerde öyle öküz bende a kardeş? Bundan on sene evvel emekli olunca, emeklilik ikramiyesiyle bit pazarından ikinci el bir merdaneli çamaşır makinesi ile bulaşık makinesi alıp geldi de, hala onları kullanıyorum. Ondan önce her şeyi elle yıkamaktan yıldıgım için, onlara bile şükrede ede pek seviniydim. LP, LSD diye bir çok televizyon çıktı, ama ben hala ilk evlendiğimizde aldığı o koca götlü otuz yedi ekran siyah beyaz televizyonu kullanıyorum vallahi!"

Süslü kokana da artık kendi öküzünü bırakıp benim hakkımda ahkam kesmeye başlamıştı.

"Al birini, vur ötekine ayol! Benimki öldü gitti de, valla, pek bi'rahata kavuştum. Emeklilik maaşını bana bağladılar da, alıp alıp bi'güzel yiyorum şimdi. Başımı alıp alıp gidiyorum, bir ay oğlumda, bir ay kızımda, ne karışım var, ne görüşenim, gezip tozuyorum... İnşallah bir an önce seninki de rahmetli olur da, sen de huzura kavuşursun!"

"İnşaallah!"

Yok artık! Cinayet denilen şey bunlardan çıkmaz da, neden çıkar?! Allah'tan bankamatik sırası geldi de çenesini tutarak parasını çekmeye yoğunlaştı; yoksa, az kaldıydı, iki tane çakacaktım artık!

Benim arkamdaki serseri kılıklı oğlanla benim arama bir başka serseri kılıklı oğlan gelip girmeye kalkıştı. Sıradaki oğlan hemen itiraz etti.

"Hop, dedik! Herkes gibi sen de kuyruğun sonuna geç!"

Gelen oğlan külhanlaşarak, "benim sıram burasıydı! Çişimi yapmak için gittim, geldim!" deyip sıkıştığı aralıktan çıkmamak için diretti.

Sıradaki oğlan da onu sıradan savurup atmak istedi, derken başladılar küfürleşmeye; o onun anasına

basıyordu kalayı, öteki onun bacısına!

Süslü kokana parasını çektikten sonra çantası içinden çıkarttığı cüzdanına bir güzel yerleştirip, cüzdanı da yeniden çantasına sokup, çantanın uzun kayışını kapkaççıların kolay kolay çekip alamayacağı bir şekilde boynundan ve kollarının arasından geçirerek, benim cadalozun yanına geldi. Bankamatığın başına ben geçtim.

Küfürleşen iki serseriden biri cebinden bir çakı çekip ötekini bıçaklamaya kalkıştı. Bıçaklanmaktan korunmak isteyen oğlan hışımla süslü kokananın arkasına sinip, çekiştirerek onu eli bıçaklı oğlana karşı siper olarak kullanmaya başladı.

Süslü kokana o çekiştirmenin gücüyle kış üstü düşünce, onu siper edinen oğlan kaçarak uzaklaştı. Eli bıçaklı oğlan da, "kaçma ulan şerefsiz! Erkeksen dur da dövüşelim!" diye bağırarak onu kovalayarak uzaklaşıp gitti.

Süslü kokana düştüğü yerden toparlanmaya çalışırken çantasının ağzını açık görünce hemen içine baktı, sonra kıyameti kopardı. "Cüzdanım! Cüzdanımı çalmışlar! Serseriler cüzdanımı kapıp kaçtı! Yardım edin! İmdat!"

O anda duyduğum mutluluğu anlatamam. Serseri oğlanlara koca bir "afetin," yolladım içimden. Üç aylığımlı çekip bankamatik kartımla birlikte bir güzel pantolonumun cebine sokuşturdum. Etrafta kap kaç yapacak bir tip olması ihtimaline karşın elimi de cebime sokup paraları avuçladım.

Benim cadaloz üstüme saldırmaya başladı. Kolumdan, yakamdan çekiştirerek, "kadıncağızın cüzdanını çaldılar, görmedin mi? Koş yakala şunları!"

Kafayı iyice üşüttü bu kadın! Ona, "Ben yolda yürürken nefes nefese kalırken, iki tane on sekizlik delikanlıyı nasıl yakalayabilirim? Hem yakalasam bile civan gibi iki oğlanla nasıl başa çıkarım? Hemen şuracıkta, Beyoğlu Emniyet Amirliği var. Gitsin, derdini orada anlatıp şikayetçi olsun. " diyerek karşı çıktım. "Haydi gidelim biz! Restoranda benim yaş günümü kutlayalım!"

Yaş günümü mü? Bu yaşlı cadalozla mı? Mümkün mü?

"Yaşını mı, kurunu mu, neyini kutlayacaksan, git kendi başına kutla, öküz herif! Ben arkadaşımın Emniyet Amirliğine gidip ona yardımcı olacağım!"

Evet, işte böyle! Yaşlı cadaloz, yaş günümde beni böyle yalnız bıraktı.